

8. Aðalfund skal halda í aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.
9. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá og fundargerðir.
10. Arði af sameignlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá.
11. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins þannig:
Jarðeigendur greiði 20% af andvirði seldra veiðileyfa. Eigendur veiðiréttinda, aðrir en jarðeigendur, greiði kr. 200.00 á ári.
12. Allur kostnaður af starfsemi félagsins greiðist úr félagssjóði.
13. Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði.
14. Samþykkt þessi skal gilda um þriggja ára tímabil, en að þeim tíma liðnum koma til endurskoðunar eða endurnýjunar á aðalfundi félagsins.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 14. janúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

REGLUGERÐ

um holræsi á Akranesi.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um allt lögsagnarumdæmi Akraness, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Bæjarstjórn ákveður lagningar holræsa, aðalæða og götuæða.

Bæjarverkfræðingur sér um daglegan rekstur holræsakerfis bæjarins.

3. gr.

Hverjum þeim, sem á húseign, sem hægt er að tengja við holræsakerfi bæjarins, er skylt að tengja þá húseign við holræsakerfið eftir því sem nánar er tekið fram í reglugerð þessari.

Ef eigi er unnt eða ekki talið ráðlegt að dómi bæjarverkfræðings að tengja hús við holræsakerfið, ber að haga frágangi frárennislagna svo sem fyrir er mælt í 32. gr.

4. gr.

Hyggist húseigandi tengja ræsi frá húsi sínu við holræsakerfi bæjarins eða gera breytingar eða viðbætur við eldra ræsi, ber honum með nægum fyrirvara að fá til þess skriflegt leyfi hjá bæjarverkfræðingi.

Umsóknir um leyfi ber að skrifa á eyðublöð, sem fást á skrifstofu bæjarverkfræðings, og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins eða umboðsmanni hans.

5. gr.

Með umsókninni fylgi uppdráttur af fyrirhuguðum holræsum og/eða breytingum á þeim eldri. Uppdráttur þessi skal gerður af þar til hæfum manni, er hlotið hefur til þess löggildingu bæjarverkfræðings.

Sá, sem uppdrátt gerir, skal undirrita hann með eigin hendi, og ber hann ábyrgð á, að hann sé í samræmi við reglugerð þessa og brjóti eigi í bága við byggingarsamþykkt, brunamálasamþykkt, heilbrigðissamþykkt, né aðrar þær reglur um þessi mál, sem í gildi eru á Akranesi. Samþykkt bæjarverkfræðings á uppdrætti, sbr. 7. gr., rýrir á engan hátt þá ábyrgð.

6. gr.

Uppdráttum þeim, sem um getur í 5. gr., skal skila í tvíriti, og skulu bæði eintökin undirrituð. Uppdrættirnir skulu gerðir á haldgóðan, óstökkan pappír og þannig frá þeim gengið, að ekki máist drættir eða letur við geymslu. Stærð þeirra skal vera 42.0×59.4 eða 59.4×84.1 cm. Standi sérstaklega á, getur bæjarverkfræðingur leyft að gera uppdrættina á stærri blöð í DIN-broti. Nota skal mælikvarða 1 : 100 og 1 : 50, og ef sýna þarf smáatriði minnst 1 : 20.

Uppdrættir skulu sýna allar lagnir, utan húss sem innan, er tengjast eiga við holræsið. Öll tæki, vatnslásar, niðurföll, hreinsilok og brunnar, er kerfinu tilheyrta, skulu og sýnd. Taka skal fram um vídd, efni og halla allra lagna.

Auk þess skal fylgja málsett afstöðumynd í mælikvarða 1 : 500, er sýni tengingu frárennsliskerfis hússins við götuholræsi.

Sérteikning skal fylgja af brunnum, fitu-, sand-, olíu- og benzínildrum.

Nota skal tákn þau, sem sýnd eru í 38. gr.

Á ofangreinda uppdrætti skal rita allar hæðartölur, sem nauðynlegar eru, miðaðar við hæðarmerkjakerfi Akraness.

Ef bæjarverkfræðingur telur ástæðu til, getur hann krafizt ýtarlegri upplýsinga en um getur hér að framan.

7. gr.

Þegar bæjarverkfræðingur hefur samþykkt uppdrátt, stimplar hann og áritar bæði eintökin. Annað eintakið skal varðveitt í skjalasafni bæjarverkfræðings.

8. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af bærstjórn, hafa einir rétt til þess að annast holræsalagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri holræsalögnum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt.

Ef pípulagningameistari brýtur í bág við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur bæjarverkfræðingur veitt honum áminningu. Enn fremur getur bærstjórn svipt hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

9. gr.

Pípulagningameistari sá, er verkið á að vinna, ritar nafn sitt á bæði eintök samþykktar uppdráttar, áður en verkið hefst.

Pípulagningameistarinn ber fulla ábyrgð á, að verkið sé framkvæmt í samræmi við samþykktan uppdrátt. Sé skipt um pípulagningameistara, meðan á verki stendur, ber að tilkynna það bæjarverkfræðingi. Skal pípulagningameistari sá, er við tekur, gefa skriflegar upplýsingar um, hversu miklum hluta verksins sé þegar lokið. Er

honum eigi heimilt að halda verkinu áfram, fyrr en hann hefur áritað áður nefnda uppdrætti.

Ávallt skal hafa áritaðan uppdrátt á vinnustað.

Uppdráttur fellur úr gildi eftir eitt ár, sé ekki farið að vinna eftir honum.

10. gr.

Með samþykkt uppdráttar er engin ábyrgð á því tekin, að unnt sé að leggja holræsi samkvæmt honum vegna lagna eða annarra mannvirkja, er kunna að verða fyrir.

11. gr.

Bæjarverkfræðingur skal hafa eftirlit með því, að lagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og reglugerð þessa.

Engar frárennislagnir má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af bæjarverkfræðingi.

Áliti bæjarverkfræðingur, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

Bæjarverkfræðingur hefur rétt til þess að láta þrýstiprófa frárennislagnir á kostnað húseiganda, og sé það gert, skal þípulagningameistari sá, er ábyrgð ber á verkinu, vera viðstaddur og aðstoða starfsmenn bæjarverkfræðings við prófunina.

12. gr.

Þegar bæjarverkfræðingur hefur samþykkt uppdrátt, getur hann veitt heimild til tengingar við holræsakerfi bæjarins gegn sérstöku gjaldi, sem bæjarstjórn ákveður. Heimild þessa og götuleyfi vegna frárennslis, getur hann bundið þeim skilyrðum, er hann telur nauðsynleg.

Bæjarverkfræðingur getur ákveðið, að frárennislögn utanhúss eða hluti hennar skuli lögð af starfsmönnum bæjarins á kostnað húseiganda. Ef fleiri húseigendur eiga í hlut, ákveður bæjarverkfræðingur skiptingu kostnaðar.

Að jafnaði skal ein lögn vera frá hverri húseign út í holræsakerfi bæjarins. Bæjarverkfræðingur getur þó ákveðið, að fleiri en eitt hús noti sama frárennslisli að nokkru eða öllu leyti, og kveður þá nánar á um vídd og legu lagnarinnar.

Ef ágreiningur verður um skiptingu kostnaðar, sker bæjarverkfræðingur úr.

Allar viðgerðir á götum eða öðrum svæðum, er gera þarf vegna lagningar frárennslis, strax að verki loknu eða síðar, skulu gerðar á kostnað eiganda.

13. gr.

Skylt er mönnum að hlíta því, að holræsi sé lagt um eignarland þeirra eða um ráðasvæði, og fram fari á því nauðsynlegt viðhald.

Um bætur fyrir slíkt fer skv. ákvæðum vatnalaga.

14. gr.

Eigi er heimilt að veita frárennslisli, er valdið getur skemmdum á holræsakerfinu eða truflað rekstur þess, út í göturæsi. Þannig má ekki veita út í göturæsi vökvum, sem innihalda mikið magn af fitu, t. d. frá veitinga- og matgerðarhúsum, súrnum vökvum, vökvum, sem eru heitari en 35° C, mælt í götubrunni, olíu, benzíni, eða öðrum efnum, sem hætta eða óþægindi geta stafað af.

Þar sem hætta er á, að skolp innihaldi ofangreind efni, ber húseiganda að gera ráðstafanir til að fjarlægja þau eða gera óskaðleg, áður en því er veitt út í holræsakerfið.

Ráðstöfunum þessum ber að haga samkvæmt fyrirmælum bæjarverkfræðings.

15. gr.

Húseigendum ber að sjá um hreinsun á frárennislögnum frá húsum sínum og gæta þess, að þær stíflist ekki.

Rotþrær ber að hreinsa að minnsta kosti einu sinni á ári.

Fítu- og olíugildirur, benzín- og sandgildirur og þ. h. ber að hreinsa reglulega, þannig að tryggt sé, að útbúnaðurinn gegni sínu hlutverki.

16. gr.

Frárennislögnum, sem teknar hafa verið úr notkun, skal lokað tryggilega.

II. KAFLI

Lagnir innanhúss.

17. gr.

- a. Allar skolplagnir ber að leggja (einangra), svo að ekki nái frost til þeirra. Þar sem leiðslur eru í vegggraufum, skulu raufarnar vera svo víðar, að pípurarnar snerti ekki vegginn, og nægri einangrun verði við komið, bæði hvað snertir hljóð og hita.
- b. Lagnir milli hæða, fallpípur, skulu vera lóðréttar, þar sem því verður við komið.
- c. Stefnubreytingar skulu gerðar með beygjum, og skulu þær vera gleiðari en 90° . Lagnir, sem tengdar eru við fallpípur, hliðarlagnir, skulu tengdar í grein-pípu með skástút. Ef tvær hliðarlagnir eru tengdar við fallpípur í sömu hæð, má ekki nota greinar með krappara horni en 135° . Við tengingar á misvíðum pípum skal nota minnkanir.
- d. Aldrei má mjókka lögn í stefnu rennslis.
- e. Lagnir skulu að jafnaði hafa að minnsta kosti 50% halla. Bæjarverkfræðingur getur þó leyft, ef sérstaklega stendur á, að halli sé minni, en þó ekki minni en 20%.
- f. Hreinsilok skulu sett neðst á fallpípur og annars staðar, þar sem þörf er á, þannig að auðveldlega megi hreinsa allt kerfið.
- g. Séu fleiri en eitt tæki við sömu fallpípu, skulu lagnir og vatnslásar svo gerð, að skolp geti ekki runnið milli tækja, né vatnslásar tæmzt við venjulega notkun.
- h. Loftrás skal vera á öllum fallpípum, er salerni og eldhúsvaskar eru tengd við. Loftrásin skal ná upp fyrir þak eða út fyrir vegg undir þakbrún, og þannig frá gengið, að ekki valdi óþægindum.

Í eins og tveggja hæða húsum má loftræsa 2 fallpípur með 70 mm lögn og fleiri en 2 fallpípur með 100 mm lögn. Í 3—6 hæða húsum má loftræsa 2 fallpípur með einni 100 mm lögn.

Í húsum, sem eru meira en 6 hæðir, má loftræsa 2 fallpípur sameiginlega sé loftrásin víðari en sú fallpípan, sem víðari er.

- i. Þar sem tæki eru tengd beint í holræsi undir húsi, er loftræstingar ekki krafizt.

18. gr.

- a. Magn skolps skal talið í rennsliseiningum og telst hver eining vera 0.3 l/sek.
- b. Reikna skal með eftirfarandi einingafjölda frá hverju tæki:

Baðker með vatnslás	5 einingar
Niðurfali í gólfu 50/70 mm	3 einingar
— - — 70/70 —	4 —
— - — 100/100 —	5 —
Handlaug	1 eining

Eldhúsvaskar	3 einingar
Uppþvottavél með vatnslás	4 —
Skolvaskar með 50/70 mm vatnslás	3 —
— — 40/50 — —	2 —
Regnvatn frá 3 m ² fleti svala, þaks eða samsvarandi fleti á lóð ..	1 eining
Vatnssalerni	5 einingar

c Rennsliseiningar annarra tækja en nefnd eru hér að ofan, skal ákveða með tilliti til stærðar vatnslása þeirra og skolpmagns.

19. gr.

a. Tæki tengd frárennsliskerfi skulu hafa vatnslás. Við val lása skal höfð hliðsjón af eftirfarandi töflu:

Tæki	Þvermál vatnsláss að/frá mm	Athugasemdir
Baðker	50/70 40/50	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum. Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum.
Niðurföll: a. í neðsta gólfi b. í öðrum gólfum	100/100 70/70–50/70	50/70 vatnslás má aðeins nota fyrir lítil gólf ≤ 8 m ² .
Handlaug	32/40 25/32	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum; nota má poka-vatnslás.
Eldhúsvaskur	50/70 40/50	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum; 40/50 vatnslás má einvörðungu nota við stálvaska og glerjaða vaska.
Uppþvottavél	50/70	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum. Stærð þessi á aðeins við vélar til venju- legra heimilisnota.
Skolvaskar	50/70	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum.
	40/50	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum.
	40/50	Nota má poka-vatnslás.
Vatnssalerni	90/90 og 100/100	Vatnslásar áfastir salernisskálinni.

b. Vatnslásar skulu vera S-lásar eða P-lásar, sbr. a-lið. Fyrir vaska má þó nota poka-vatnslás.

c. Dýpt vatnslása skal vera sem hér segir:

120 mm í 32/40 blývatnslás,
50 — - vatnslás fyrir salerni.
70 — - öðrum vatnslásnum.

d. Vatnslásnum skal þannig fyrir komið, að ekki nái til þeirra frost.

20. gr.

Loftræstar fallpípur.

a. Vidd fallpípna skal ákveða skv. eftirfarandi töflu:

Mesti fjöldi eininga, sem fallpípa getur flutt:

Þvermál í mm	Lóðrétt fallpípa og hliðarlagnir með meiri halla en 400 ‰		Hliðarlagnir með minni halla en 400 ‰		Beygjur neðst á fallpípum	Athugasemdir
	Án loftrásar	Með loftrás	Án loftrásar	Með loftrás		
70	20		15			Um stærðir einstakra hluta fallpípna, sjá b- og c-lið þessarar greinar
100	130	200	100	130	100	
125	300	450	200	300	200	
150	700	1000	500	700	500	

Beygjur frá 150 mm fallpípum, er flytja meira en 500 rennsliseiningar, skulu vera 200 mm. Við 70 mm lög má ekki tengja salerni eða tæki með 100/100 mm vatnslás.

b. Stærð fallpípna, sem flytja eiga allt að 50 rennsliseiningar, skal vera eins og sýnt er í eftirfarandi töflu. Eigi má nota stærri vatnslása en 50/70 mm.

Hámarksfjöldi eininga, sem fallpípa getur flutt án loftræstingar.

Fjöldi eininga, er einstakir hlutar fallpípunnar geta flutt	Allt að 10 einingar	Án eldhúsvaski og án baðkers	Með eldhúsvaski eða baðkeri	Án eldhúsvaski og án baðkers	Með eldhúsvaski og með baðkeri
0—10	70 mm	70 mm	70 mm	70 mm	Sjá töflur í c-lið
11—20		70 mm	100 mm	70 mm	
21—50				100 mm	

Séu fallpípur hins vegar loftræstar, má reikna með 50% aukningu rennslis í 100 mm lög.

Við ákvörðun hliðarlagna skal miða við stærðar-ákvarðanir í töflu í a-lið þessarar greinar.

c. Vidd fallpípna, sem vatnssalerni eru tengd við eða tæki með vatnslásum 70/70 mm eða stærri, skal vera eins og hér segir:

Hámarksfjöldi eininga, sem öll fallpípan getur flutt, án sérstakrar loftræstingar.

Fjöldi eininga, er einstakir hlutar fallpípunnar geta flutt	0—130	131—180	181—235	236—300	301—360	361—700
0—130	100 mm	100 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
131—180		125 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
181—235			125 mm	125 mm	150 mm	150 mm
236—300				125 mm	150 mm	150 mm
301—360					150 mm	150 mm
361—700						150 mm

Hámarksfjöldi eininga, sem loftræst fallpípa getur flutt.

Fjöldi eininga, er einstakir hlutar fallpípunnar geta flutt	0—200	201—270	271—350	351—450	451—500	501—1000
0—200	100 mm	100 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
201—270		125 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
271—350			125 mm	125 mm	150 mm	150 mm
351—450				125 mm	150 mm	150 mm
451—500					150 mm	150 mm
501—1000						150 mm

Er hliðarlagnir og beygjur eru ákveðnar, skal miðað við pípuviddir í töflu í a-lið þessarar greinar.

d. Eftirfarandi reglur gilda um regnvatnslagnir.

Lagnir, sem flytja regnvatn, má tengja við fallpípu samkvæmt eftirfarandi töflu.

Stærð fallpípu, sem tengt er í	Stærð regnflatar, ef tengt er fyrir ofan aðrar hliðarlagnir	Stærð regnflatar, ef tengt er fyrir neðan aðrar hliðarlagnir
100 mm	allt að 10 m ²	allt að 200 m ²
125 mm	allt að 300 m ²	allt að 600 m ²
150 mm	allt að 800 m ²	allt að 1500 m ²

Aldrei má þó tengja í 100 mm eða grennri fallpípu, ef hús er meira en 6 hæðir. Vatnslása ber að setja á regnvatnslagnir, sem tengdar eru skolpveitunni, nema tryggt sé, að óþefur eða gufa geti ekki valdið óþægindum eða skemmdum.

21. gr.

a. *Vidd fallpípa og hliðarlagna, sem ekki eru loftræstar.*

Þvermál lagnanna í mm	32	40	50	70	100	125	150
Samanlagður fjöldi rennsliseininga í lögninni	1	2	4	6	16	25	36

b. Sé óloftræst fallpípa tengd í loftræsta lögn, má mesti hæðarmunur frá efsta vatnslás, sem tengdur er í lögninni að tengingu, vera 4 m. Hámarksfjarlægð frá vatnslás á óloftræstri lögn að tengingu má vera 10 m, nema um sé að ræða 32 og 40 mm lagnir, en þar má fjarlægð vera allt að 2 m, eða 50 mm lögn, þar sem fjarlægð má vera allt að 6 m.

Sé óloftræst lögn eigi tengd salerni, má hæðarmunur frá vatnslás að tengingu við loftræsta lögn vera allt að 5 m og lengd lagnarinnar alls 25 m.

Í 70 mm lögn má ekki tengja fleiri en einn 70/70 mm vatnslás eða eitt baðker.

Í 100 mm lögn, sem salerni er tengt við og hefur fallhæð yfir 1.5 m, má ekki tengja önnur tæki með meiri fallhæð en 1 m miðað við tengingu í loftræsta fallpípu.

Í 125 mm lögn, sem 1 salerni með fallhæð yfir 3 m eða 2 salerni með fallhæð yfir 1.5 m eru tengd við, má ekki tengja önnur tæki með meiri fallhæð en 1 m miðað við tengingu í loftræsta fallpípu.

Í 150 mm lögn, sem allt að 4 salerni eru tengd við með fallhæð yfir 1.5 m, má ekki tengja önnur tæki með meiri fallhæð en 1 m miðað við tengingu í loftræsta fallpípu.

III. KAFLI

Rennur og niðurföll.

22. gr.

Þverskurðarflatarmál þakrenna sé 0.5—1.0 cm² pr. m² miðað við ofanvarp þess þakflatar, sem rennan er tengd við á láréttan flöt.

Vidd á niðurföllum, er flytja vatn frá þökum og svölum, má eigi vera minni en hér segir:

Ofanvarp þakflatar allt að	Vidd fallpípu
30 m ²	70 mm
100 m ²	80 mm
250 m ²	100 mm
400 m ²	125 mm

Hámarksfjarlægð milli niðurfalla sé 20 m.

IV. KAFLI

Utanhússlagnir, rotþrær o. fl.

23. gr.

Eigi er öðrum en starfsmönnum bæjarverkfræðings heimilt að annast tengingu heimæða við holræsakerfi bæjarins.

24. gr.

- Botn holræsa utanhúss má ekki leggja grynna en 1.20 m frá yfirborði jarðvegs.
- Holræsin skulu að jafnaði eigi hafa minni halla en 20‰ og mest 300‰. Bæjarverkfræðingur getur þó leyft minnst 15‰ halla, þar sem um verulegt skolpmagn er að ræða. Á 100 mm regnvatnslögnum má halli vera minnst 10‰ og 150 mm lögnum minnst 5‰.

Lagnir, sem einvörðungu flytja jarðvatn, má leggja með minnst 3‰ halla, séu þær tengdar holræsakerfi hússins í brunni.

Á jarðvatnslögnum skal vera U-vatnslás og tengistaður þeirra vera a. m. k. 20 cm ofar frárennsli úr brunni.

- Lagnir, sem tengdar eru vatnssalernum eða þvottaherbergjum, skulu eigi vera grennri en 150 mm, og engar lagnir undir húsum skulu vera grennri en 100 mm.
- Þar sem lagnir greinast, skal nota greinpípu með skástút. Við tengingu á misviðum pípum skal nota minnkanir.
- Stefnubreytingar skulu gerðar með beygju, og skulu þær ekki vera krappari en 135°. Við smábeygjur má sveigja í múffum, en þó ekki meir en svo, að örugglega megi þetta samskeytin.
- Hreinsilok og hreinsibrunna skal setja á lagnir eftir því sem þörf krefur, svo að auðvelt sé að hreinsa allt kerfið. Hreinsilok skulu vera aðgengileg og eigi minni en 100—150 mm í þvermál, nema um mjög stutta hliðarlögn sé að ræða. Þar má hafa lok, sem er að minnsta kosti 65 mm í þvermál.

Hreinsibrunna á lögnum, allt að 200 mm, má gera úr 300 mm steinsteypu-pípu. Frá brunni skal þannig gengið, að eigi stafi hætta af.

Botn brunnsins skal vera í sömu hæð og lögn frá honum, en horn og kverkar skulu svo gerð, að ekki safnist botnfall.

- g. Leiðslur, sem liggja samhliða undirstöðum, ber að leggja þannig, að burðarþol grunnins, sem undirstaðan hvílir á, rýrni ekki. Þar sem skolplagnir liggja gegnum undirstöðuveggi, ber að gæta þess, að sig geti ekki valdið skemmdum á lögn.
- h. Aldrei má mjókka lögn í stefnu rennslis.
- i. Ganga skal svo frá skolplögn, að óþef leggi ekki frá henni né vatnslásar tæmist við sog í leiðslum.

25. gr.

a. *Vidd loftræstra lagna utanhúss.*

Í húsum allt að 7 hæðum gilda eftirfarandi reglur um vidd lagna utanhúss og í grunnum:

Vidd lagnar utanhúss eða í grunni	Fjöldi og stærð fallpípna, sem tengja má lögn	Rennsliseiningar	Auk þess regnvatn frá þakfleti eða garðfleti
100 mm	2 stk. 70 mm eða 1 stk. 100 mm		200 m ²
150 mm		500	1500 m ²

Í húsum 7—20 hæða gilda eftirfarandi reglur:

Vidd lagnar utanhúss eða í grunni	Fjöldi og stærð fallpípna, sem tengja má lögn	Rennsliseiningar	Auk þess regnvatn frá þakfleti eða garðfleti
100 mm	2 stk. 70 mm eða 1 stk. 100 mm	100	10 m ²
150 mm		500	800 m ²

Ef um meiri vatnsmagn er að ræða, skal vidd pípna ákveðin með hliðsjón af því.

b. *Vidd óloftræstra lagna utanhúss.*

Í 100 mm lögn má leiða skolp, allt að 16 rennsliseiningum ásamt regnvatni frá þak- eða garðfleti allt að 200 m². Í 150 mm lögn má leiða skolp allt að 25 rennsliseiningum ásamt regnvatni frá þak- eða garðfleti allt að 800 m².

Ef um meira vatnsmagn er að ræða en hér er nefnt að ofan, ber að nota 200 mm lagnir eða stærri.

26. gr.

Nú hagar svo til, að ekki er unnt að ná nægilegum halla frá niðurföllum, baðkeri eða vöskum í aðalfrárennslisæð húss, og er þá heimilt að dæla skolpinu upp í nægilega hæð.

Dælt skal úr safnbrunni í brunn eða loftræsta lögn, sem er minnst 100 mm í þvermál. Tryggt skal, að þetta geti ekki valdið tæmingu á vatnslásum.

Safnbrunnur skal vera loftræstur og komið þannig fyrir, að hann valdi ekki óþægindum.

Þar sem þörf krefur, má dæla jarðvatni úr safnbrunni. Ekki má nota sama safnbrunn fyrir jarðvatn og annað frárennslisli.

Einnig er heimilt að dæla frárennslisli frá vatnssalernum úr safnbrunni, ef notaðar eru tvær sjálfvirkar skolpdælur.

27. gr.

Heimilt er að setja einstreymisloka á lagnir, ef hættu er á, að inn í þær flæði, enda flytji þær frárennsli frá salernum eða þvagskálum.

28. gr.

Frárennsli frá sjúkrahúsum má ekki leiða út í holræsakerfi bæjarins, fyrr en það hefur verið hreinsað. Héraðslæknir og bæjarverkfræðingur skulu samþykkja hreinsunaraðferð.

29. gr.

Þar sem skolp inniheldur mikið magn af fitu (sbr. 14. gr.), skal það leitt í loft-ræstan fitubrunn.

Fitubrunnum skal að jafnaði komið fyrir utanhúss, og þannig að auðvelt sé að hreinsa þá.

Frárennsli frá salernum má ekki tengja fitubrunnum.

Í húsum, þar sem ekki hefur verið séð fyrir sérstökum lögnum fyrir vaska og önnur tæki, sem mikil fita fer í, má koma fyrir fitugildrum á lögnum innanhúss. Fitugildir skulu gerðar úr málni, sem tærist ekki, og settar eins nærri tæki því, sem um ræðir, og unnt er.

Gerð og frágangur fitubrunna og fitugildra eru háð samþykki bæjarverkfræðings.

30. gr.

Á skolplagnir frá benzínsölustöðvum, smurstöðvum, verkstæðum og öðrum þeim stöðum, þar sem olía eða benzín kann að berast út í holræsakerfi bæjarins, skal setja benzín- og olíugildru. Gildir þessar skulu hljóta samþykki bæjarverkfræðings og slökkviliðsstjóra, áður en þær eru teknar í notkun.

31. gr.

Eigi er heimilt að veita gufu, t. d. frá efnalaugum og þvottahúsum, beint út í holræsakerfið. Skulu ráðstafanir gerðar til að þétta gufuna, áður en henni er veitt gegnum vatnslás út í holræsi.

32. gr.

Þegar svo er ástatt, sem segir í 2. mgr. 3. gr., getur bæjarverkfræðingur leyft, að gerð sé rotþró fyrir frárennsli hússins.

Umsókn um slíkt skal fylgja teikning, er sýni gerð og staðsetningu fyrirhugaðrar rotþróar.

Rotþró skal gera úr steinsteypu eða steinsteypupípum. Lok skal gera úr steinsteypu eða steypujárni, og þannig frá gengið, að auðvelt sé að hreinsa þróna.

Í rotþró skulu eigi vera færri hólfr en tvö, og skal hún vera loftræst.

EKKI MÁ TAKA ROTÞRÓ Í NOTKUN, FYRR EN HÚN HEFUR HLOTIÐ VIÐURKENNINGU HÉRAÐSLÆKNIS.

V. KAFLI

Um efni og frágang lagna, brunna o. fl.

33. gr.

Lagnir utanhúss.

Í lagnir í jörð utanhúss, þar með talin grunnlögn, má nota steinsteyptar pípur, glerjaðar leirpípur, bikaðar steypujárnspípur eða pípur úr öðru efni, er bæjarverkfræðingur samþykkir.

Pípur þessar skulu svo lagaðar, að þær hvíli á belgjum, en ekki múffum, og skal þess gætt, að lögnin sé bein. Pípurarnar skulu lagðar á þetta undirstöðu og jarðvegi þjappað vel að þeim.

Steinsteyptar pípur skulu þéttar með tjöruhampi og sandsteypu.

Glerjaðar leirpípur skulu þéttar með tjöruhampi og asfaltsteypu.

Steypujárnspípur skulu þéttar með hampi og blýi eða öðru efni jafngóðu.

Þar sem jarðvegur eða skolpið innheldur jarðvegssýru eða skolp skaðleg efni, ber að verja pípurnar sérstaklega gegn áhrifum þeirra.

34. gr.

Niðurfallsbrunnar.

Niðurfallsbrunna má gera úr steinsteyptum pípum eða glerjuðum leirpípum.

35. gr.

Manngengir brunnar.

Manngengir brunnar skulu minnst vera 1 m að innanmáli. Brunna þessa skal að jafnaði gera úr þar til gerðum steinpípum og brunneilum. Karmar og lok skulu gerð úr steypujárni. Þrep ber að hafa í brunninum, þannig að auðveldlega megi ganga niður í hann. Rennur skulu gerðar í botn brunnsins, og skal halli að þeim vera a. m. k. 125‰. Allar lagnir aðrar en þær, sem flytja jarðvatn, ber að tengja neðst í brunninn.

36. gr.

Lagnir innanhúss.

Í lagnir innanhúss, að undanskilinni grunnlögn, má nota steypujárnspípur, blýpípur, koparpípur, messingpípur, zinkhúðaðar smíðajárnspípur eða pípur úr öðru efni, er bæjarverkfræðingur samþykkir.

Steypujárnspípur skulu þéttar með hampi og blýi eða öðru efni jafngóðu, en aðrar pípur skulu skrúfaðar eða lóðaðar saman.

37. gr.

Rennur og niðurföll fyrir regnvatn.

Rennur og niðurföll skal gera úr varanlegu efni, t. d. zinki, aluminium eða kopar.

Þar sem sérstök hættu er á, að renna verði fyrir skemmdum, ber að nota steypujárnspípur, zinkhúðaðar smíðajárnspípur eða pípur úr öðru efni jafngóðu.

VI. KAFLI

Tákn o. fl.

38. gr.

Frárennislagnir, fallpípur o. fl.

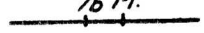
ØaJn‰ a mm ný, bikuð steypujárnlögn, með n‰ halla.

ØaGn‰ a mm ný, glerjuð lögn, með n‰ halla.

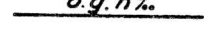
ØaSt.n‰ a mm ný, steinsteypulögn, með n‰ halla.

----- Eldri lagnir, sem fyrir eru, skulu merktar með brotinni línu.

$\varnothing a, n\%$ — a mm jarðvatnslögn, með $n\%$ halla.

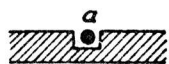
$\frac{a}{b} M.$
 $a \times b$ mm minnkun.

$u.l. n\%$
 Lögn undir lofti, með $n\%$ halla.

$o.g. n\%$
 Lögn ofan við gólf, með $n\%$ halla.

$\frac{aH.}{\sigma}$ $\frac{aH.}{\sigma}$
 Lögn með a mm hreinsiloki.

a
 a mm fallpípa.

a
 a mm fallpípa í veggrauf.

$a.y.p.$
 a mm fallpípa, sem leidd er upp í gegnum þak.

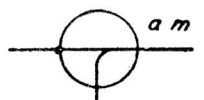
 a mm loftrás með hettu.

Loftr.
 Loftrás.

 Aðalvatnslás.

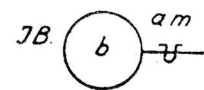
a
 a mm beygja.

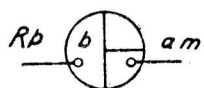
Brunnar, gólfniðurföll o. fl.

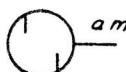
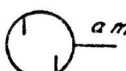
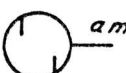
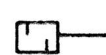
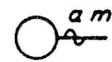

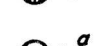
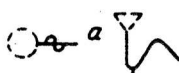
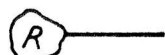
$a m$
 a m manngengur holræsabrunnur með karmi, loki og botnrásum.

$DB.$ b $a m$
 a m dælu- eða safnbrunnur, með b cm hæð undir lægstu aðrennslispípu, með karmi og þéttu loki.

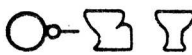
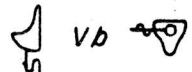
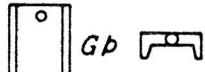
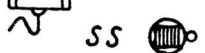
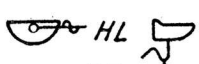
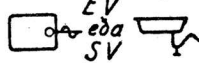
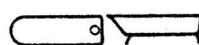
$Sjalfv dælu$ $Sjálfvirkt dælukerfi.$

$JB.$ b $a m$
 a m jarðvatnsbrunnur, b cm hæð undir lægstu aðrennslispípu, með karmi, loki og u -vatnslás á aðalrennslispípu.

Rb b $a m$
 a m, 3-hólfa rotþró, b cm hæð undir aðrennslispípu, með karmi og loki.

- BB* *a m* benzinbrunnur eða -gildra, með karmi og loki.
- SB* *a m* sandgildra, með karmi og loki.
- FB* *a m* fitugildra utanhúss, með karmi og loki.
- FB* Fitugildra innanhúss.
- *a m* brunnur, með vatnslás, karmi og loki.
- $\frac{a}{b}$ *a* × *b* cm niðurfall utanhúss, með rist og vatnslás.
- GN* Gólfniðurfall með *a* mm vatnslás og fastri rist.
- GN* Gólfniðurfall með *a* mm vatnslás og lausri rist.
- FL* Gólfniðurfall með *a* mm vatnslás, flóðloku og fastri rist.
- *a* mm vatnslás, með hreinsiskrúfu.
- $\circ b$ *a* mm niðurfallspipa fyrir regnvatn.
- R* Grjótsvelgur fyrir regnvatn.

Tæki.

- Vatnssalerni, með S-vatnslás.
- *vb* Þvagskál, með vatnslás, fest á vegg.
- Gp* Þvagskál, með vatnslás, standandi á gólfi.
- SS* Skolskál fyrir sjúkrahús.
- *HL* Handlaug með vatnslás og hreinsiskrúfu.
- *EV* eða *SV* Eldhúsvaskur eða skolvaskur, með vatnslás og hreinsiskrúfu.
- Baðker.

Hæðir.

- a, bc m** Hæðir skulu gefnar með cm nákvæmni og miðaðar við hæðarmerki Akraness.
- x a, bc m** Hæðir á yfirborði jarðvegs.
- NG a, bc m** Hæð á neðsta gólfi.

VII. KAFLI
Refsiákvæði o. fl.

39. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að 20 þús. kr., nema þyngri refsing liggja við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem bæjarverkfræðingur hefur fyrirskipað, skv. reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er honum þá heimilt að láta vinna það, sem þarf, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Viðauki.

Bæjarstjórn getur með sérstakri samþykkt falið byggingarfulltrúa eftirlitsstörf þau, sem falin eru bæjarverkfræðingi í reglugerð þessari.

Ef bæjarstjórn þykir ástæða til, getur hún heimilað öðrum en pípulagningar-meisturum að annast holræsalagnir samkvæmt reglugerð þessari, enda fullnægi þeir þeim skilyrðum, er sett verða hverju sinni og taki á sig fulla ábyrgð á framkvæmd verksins, samkvæmt reglugerð þessari.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Akraness hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. janúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.